

PAPER DETAILS

TITLE: İkinci Yeni Siiri ve Cahit Zarifoglu

AUTHORS: Oguzhan KARABURGU

PAGES: 21-31

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/357576>

İkinci Yeni Şiiri ve Cahit Zarifoğlu¹

Oğuzhan KARABURGU²

Özet

Türk şiirinin önemli kırılma noktalarından birini oluşturan İkinci Yeni şiiri, kendisine gelinceye değin var olan şiir algı ve anlayışlarını yerle bir eder. Kapalı, anlaşılması güç, soyut ve çoğu zaman da akıl dışı bir söyleyişi yeğler. İkinci Yeni şiiri, ne herhangi bir derginin etrafında toplanarak ne de bir bildiri yayımlayarak ortaya çıkar. Bu sebeple İkinci Yeni'nin öncü temsilcileri olduğu gibi sonraki dönemlerde de İkinci Yeni anlayışı çerçevesinde şiir yazan genç takipçileri olmuştur. Bunlardan birisi de Cahit Zarifoğlu'dur. Cahit Zarifoğlu'nun şiiri başından beri Sezai Karakoç çizgisinin devamı, kapalı, çoğu zaman soyut ve anlaşılması güç, imge yüklü bir şiir olarak tanımlanır. Bu bildiride İkinci Yeni şiiri ile Cahit Zarifoğlu şiirinin hangi noktalarda kesiştiğini tespit ederek Cahit Zarifoğlu'nun şiirlerinde İkinci Yeni şiirinin ayırıcı özelliklerinin ne derecede görüldüğünü, şiirlerinden örneklerle vermeye çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: Cahit Zarifoğlu, ikinci yeni, Türk şiiri, şiirde kapalılık, anlamsızlık.

Second New Moment and Cahit Zarifoğlu

Abstract

Second New Moment consistuting important breaking point of Turkish poetry has razed perception and understanding of poetry existing untill its existence. It has preferred closed, obscure, intangible, and a lot of time irrational speech. Second New Moment shows up neighter neither by gathering any magazine nor by publishing report. Just as it has leading represantatives, it has successors who are write poetry framework of Second New Movement. One of the people is Cahit Zarifoğlu. His poetrys have introduced continantion of Sezai Karakoç line, closed, a lot of time intangible and obscure image installed poetry from the beginning. İn this text, It will be determined which point intersects Second New Poetry and Cahit Zarifoğlu's poetry and it will be try to explain what degree of distinctive features of the Second New Poetry is seen in Cahit Zarifoğlu poetry with the example of his poetry.

Keywords: Cahit Zarifoğlu, second new moment, Turkish poetry, absurdty, closure.

Giriş

Türk şiirinin tarihi seyri içerisinde pek çok yenileşme ve değişme hareketleri ortaya çıkmış ve kimi hareketler, topluluklar Türk şiirinin mecrasını değiştirmiştir. Türk şiirinde önemli kırılma noktalarından birini de hiç şüphesiz İkinci Yeni şiiri oluşturur. Garip Hareketi, Cumhuriyet Dönemi Türk şiirinde ilk önemli dönüm noktalarından biri idi. Cumhuriyet Dönemi Türk şiirinde mecra değişimi ilkin Garip Hareketi ile başlar. Yeniliği numaralandıran

¹ Bu yazı daha önce Kahramanmaraş Belediyesince 2-4 Haziran 2016 tarihlerinde düzenlenen Cahit Zarifoğlu Sempozyumu'nda sunulmuş olan bildirinin düzenlenmiş ve geliştirilmiş şeklidir.

² Yrd. Doç. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, E-mail:okaraburgu@gmail.com

edebiyat tarihçileri Garip Hareketi'ni bu yüzden "Birinci Yeni" olarak isimlendirmiştir. Garip Hareketinin ardından önemli kırılmalardan biri olarak da "İkinci Yeni" adı ile anılan şiir hareketi gelir.

İkinci Yeni Hareketinin Ortaya Çıkışı

Türk şiiri Garip Hareketi ile önemli değişim geçirmiş fakat 1940'lı yılların sonuna varıldığında Garip Hareketi'nin kötü taklitçileri ortalığı kaplamış ve şiir tıkanma noktasına gelmiştir. Bu tıkanıklık yeni bir şiir arayışına girmiş ve birbirinden habersiz olarak şiir yazan gençlerin -sonra adı İkinci Yeni olarak anılacak- yayımladığı şiirler ile açılmıştır.

"İkinci Yeni" adı ilk kez Muzaffer Erdost tarafından 19 Ağustos 1956 tarihli *Son Havadis*'te aynı adlı yazısında kullanılır ve hareketin adı olur. 1950'li yılların ilk yarısında birbirinden habersiz İstanbul ve Ankara'daki bir takım dergi ve gazetelerde şiirler yayımlayan şairler, artık yeni bir şiir istemektedirler. Bir araya gelerek bir bildiri yayımlamazlar. Ortak ilkeler belirleyerek bu ilkelere bağlı kalan şiirler de yazmazlar. Ama münferit olarak yayımladıkları şiirlerdeki yeni bir dil kullanımı, kapalılık, imgelere yaslanmaları, yeni bir anlayışla hareket ediyor olmaları onların bir araya gelmeden de bir hareket gibi düşünülmesini sağlamıştır. Hiç şüphesiz bunda yenilik arayışı içerisine girmiş olmaları, İkinci Dünya Savaşı'nın getirmiş olduğu bunalım ve değerler yitimi, varoluşçuluk, gerçeküstücülük gibi sanat akımlarının bu kuşak üzerinde etki sahasını genişletmesi, bu genç şairlerin batılı şairleri okuyor olmaları gibi pek çok siyasî, sosyal, ferdi olaylar birbirlerinden ayrı ama aynı düşünce ekseninde hareket etmelerini beraberinde getirmiştir.

Cemal Süreya bu hareketin kendiliğinden doğduğuna dair şunları söyler:

"II. Yeni bir akım olarak doğmadı. Bir programı, ortak bir bildirisi olmadı. Şairlerin çoğu birbirini tanımıyordu bile. Yazışmıyorlardı da. Söz gelimi ben Edip Cansever'le 1956'da, Turgut Uyar'la, çok daha sonra tanıştım." (Süreya, 2002,s.99).

Şiir geleneği içerisinde İkinci Yeni, DP dönemindeki siyasî, toplumsal ve edebî hareketlilikler de göz önünde tutulursa Hisarcılar, Mavi Grubu, Toplumcu Gerçekçiler ve Garip Hareketi ile devinim içerisinde olan edebiyat ortamında özellikle Garip Hareketi'nden sonra tıkanan Türk şiirine yeni bir soluk getirmiş ve adını saydığımız topluluk ve eğilimlerden güçlü çıkarak Türk şiirine yeni bir yön vermiştir.

İkinci Yeni Şiirinin Genel Özellikleri

Asım Bezici, "2. Yeni Olayı" isimli eserinde İkinci Yeni şiirinin özelliklerini şu şekilde sıralar: "Değiştirim, Karıştırım, Özgür Çağrışım, Soyutlama, Anlamsızlık, İmgeleme, Us

dışına Çıkma, Güç Anlaşılma, Okurdan Uzaklaşma, Çevreden Ayrılma ve Kaçış" (Bezirci, 1974, s.7-29).

Bu özellikleri birkaç cümle ile izah edecek olursak, şunları söyleyebiliriz:

Değiştirim: Dilin var olan yapısı zorlanarak, gramer kuralları çiğnenir. Dil sanki yeniden bozularak yapılandırılmaya çalışılır. Bu, sözdizimi bozularak; ses, hece ve ögelerin yer değiştirilmesi ile yapılır.

"Bir ay girerken yüreğine geceleri **rastıkları kaşlı hariç**" Ece Ayhan

"Bir yanda Sirkeci'nin **tren dolu kadınları**" Cemal Süreya

"**S bir kadın** balkonunda **baksam ne zaman olurdu**" İlhan Berk

Karıştırım: Karıştırımdan kasıt duyuların birbirinin yerine kullanılmasıdır. Gözle duyup, kulakla görmek, dil ile koklayıp, burun ile tatmak gibi...

"Saçlarla gözleri kesiyoruz makaslar konusunda" Edip Cansever

"Akdeniz dudaklı penceresiz sancılı bir çocuk" Ece Ayhan

Özgür Çağrışım: Çağrışımlarla şiir yakın uzak manaları birlikte düşündürür. Bu sebepten şiirdeki anlam sınır tanımaz, daha doğru bir ifade ile sınırları belli değildir.

Soyutlama: Anlamı somutla anlatmaya çalışmak bir sınırlamadır. Soyutlama ise anlamı çoğaltmak, sınırsızlığa taşımaktır. Bu yolla parça bütünden, nesneler bilinen özelliklerinden koparılır ve dil vasıtası ile soyut bir anlatıma ulaşılır.

Anlamsızlık: Anlam çok zaman gizlenir, onun üstü örtülür. İkinci Yeni şiiri kendisini ilk okuyuşta ele veren bir şiir değildir. Anlam çağrışım ve soyut bir yolda yürürken sonu kapalılığa ulaşır. Bu sebeple pek çok şiir anlamsız kabul edilir. Bunda çok zaman Gerçeküstücülük'ün otomatik yazı anlayışı etkili olur.

İmgeleme: İkinci Yeni şiiri imgeye yaslanan bir şiirdir. Garip Hareketi'nin kaçındığı imge yeniden şiire kapılarını aralar. Hatta imgeye sınırsız bir özgürlük tanır.

Akıl Dışına Çıkma: Gerçeküstücüler aklın sınırlayıcılığından sıyrılmak ve hiçbir engele takılmadan ne hissediyorlarsa, nasıl duyuyorlarsa o şekli ile edebi eseri oluşturmak istiyorlardı. İkinci Yeni şairleri de aklın sınırlarını zorlayarak serbest çağrışıma dayanan anlamı ve anlamlı olanın dışında anlatımı yeğlemişlerdir. Bu yüzden pek çok şiir sayıklama gibi kabul edilebilir.

Türk şiirinde adı gibi yeniliği temsil eden bu şiir her şeyden önce ve en çok da dil üzerine yoğunlaşır. "Yeni bir şiir meydana getirme amacındaki bu hareket, bunun öncelikle, yeni bir şiir diliyle başarılabilceğine inanmış ve kendi anlayışının şiirini kurma yolunda, dile oldukça büyük bir ağırlık vermiştir. Dil üzerinde yoğunlaştırılan çabalar, dilin imkânlarını araştırma ve kullanmak bakımından olumlu sonuçlar verirken, bazı zorlamalar yoluyla da bambaşka bir dil oluşturulmuştur." (Kaplan, 1981, s. 8).

İkinci Yeni şairlerinin dil noktasında nisbî oranda ortaklığı olmakla birlikte, dile bakışları ve şiirlerinde dilin kullanımı ile ilgili farklı tutumları söz konusudur.

İkinci Yeni Şairlerinde Dil Anlayışı

Alaattin Karaca, dil-imge-anlam üçlemesi ekseninde İkinci Yeni şairlerini 3 (üç) gruba ayırır (Karaca, 2010, s. 232-236):

Birinci grupta, Ece Ayhan vardır. Roland Barthes'ın "Tuhaf, hem düzene ve iktidara karşılar, hem onun dilini kullanıyorlar" sözünden hareketle Ece Ayhan, amacının dili yıkmak değil, dili ayakta tutan, bu dille yaratılan ve varlığını sürdüren otorite olduğunu ifade eder. Dadaist bir tavırla otoritenin dilini yıkmaya çalışır.

İkinci grupta İlhan Berk ve Edip Cansever vardır. İlhan Berk'in otoriteyi yıkmak gibi bir amacı yoktur. O dilsel deneyler yaparak dilin sıfır noktasına ulaşmaya çalışır. Dili amaç haline getirir, dilin şiirini yazmaya çalışır. Sözcüklerin anlamının olmadığını sadece kullanımları olduğunu söyler. Letrist denemeler yapar. Bu konuda İlhan Berk'e en yakın şair Edip Cansever'dir.

Üçüncü grupta ise Sezai Karakoç, Cemal Süreya ve Turgut Uyar vardır. Bu üç şairin anlamsal yapıyı muhafaza ettikleri görülür. Asıl amaçları alışılmış gerçeği sarsmaktır. Sezai Karakoç, yeni bir dille fizikötesine uzanmaya çalışır. Cemal Süreya, şaşırtmacalar, ton değişiklikleri ve sıçramalarla alışılmış algılama biçimini sarsar. Turgut Uyar ise dili bozar ama anlamı korur. Dili bozarken rastlantısal şiirin peşinde değildir. Bu üç şair dil deformasyonu konusunda daha orta bir yol izlerler. Ancak kullandıkları dil de kendilerinden öncekilerin kullandıkları şiir dili değildir.

Cahit Zarifoğlu, dil-imge-anlam bakımından İkinci Yeni şairleri arasında ilk şiirlerinde Ece Ayhan'a yakın bir tavır sergiler, son şiirlerinde ise Sezai Karakoç, Cemal Süreya, Turgut Uyar çizgisine yakındır.

İkinci Yeni şiirinin geç takipçileri arasında adı anılan Cahit Zarifoğlu'nun şiirlerindeki dil kullanımı açısından İkinci Yeni şairleriyle pek çok noktada birleştiği görülür.

İkinci Yeni şairlerinin Türkçe kullanımı noktasında³ sergiledikleri tutum, sestten başlayarak, yeni, alışılmadık kelimeler türetmeye ve sözdiziminin deformasyonuna kadar varır. Bu tutum İkinci Yeni şiirinin alamet-i farikası gibidir. İkinci Yeni'nin takipçileri dildeki bu tutumu taklit etmiş, sürdürmüştür. Geç İkinci Yeni takipçilerinden biri olarak kabul edilen Cahit Zarifoğlu'nun şiirlerinde de İkinci Yeni şairlerinde görülen dil tutumu vardır. Bunları örnekleri ile vermeye çalışacağız.

Anlamsal ve Sözdizimsel Delişme⁴ (Sapmalar)/ Aykırılıklar

"Çağdaş şiir geldi kelimeye dayandı" (Süreya, 1992, s.23) diyen İkinci Yeni şairleri, şiiri kelimeye indirgeyerek dili değiştirmeye çalışırlar. Anlam artık şiirden kovulmuş, şiir sadece kelimelerle kurulan biçem ve simgeden ibaret hale getirilmiştir. Kelime ve kelime grupları akıl dışı anlatımın bir ögesi haline getirilerek anlam örtülmüş, anlaşılması güç kapalı şiirler yazılmıştır.

"bir erkek biçimi geyik salmış

a saçlısı

durunca güvercinli kapıda

mesela oldukça bir viyanadan

meçhul bir bayın göğşe yaslanan şapkasıyla

elverişli çay sergisi" (Saç, s. 19)

"bunu gelecek çocukta olmak için

beklemek daha sonra

önce sipsivri bir başın

balçıkla Afrodite

merdiven dayayıp çıktığı

ağaçların huzurunda

³ Bu konuda Bkz. Kara, Ö. T. (2013). Türkçe'nin Kuralları Dışına Çıkan Bir Topluluk: İkinci Yeniciler. *Tarih Okulu Dergisi*, XV, 451-480.

⁴ Bir yazımızda "Sapma" kelimesi için "delişme" karşılığını önermiştik. Geniş bilgi için bkz. Karaburgu, O. (2013). Şiir Dilinde 'Sapma/Delişme' Üzerine... *Şiir Vakti*, 4, 15-19.

onlar ne diye çocuklarını

balçıklara" (Taş Gemi II, s. 22)

"Can akıldan geçerken üstün gemi

gelir yaslanır bir direğe

kızkardeşinin kanyla diz kapağını

göbeğine bir haç getirip gölgesine

aleksandirina usulü ağlayıp

nerden nereye ün saldı" (Taş Gemi IV, s. 23)

"Bu yaşamak sezonu çok memnun

Yay gerip ok atan" (Zamana Yay Gerip Ok Atmak, s. 26)

"içlerin boşalan sularına zurna" (Hesaplamadan Ölü, s. 55)

"Uzun bacaklı leylek içimizde genç açar" (Salvo, s. 66)

"şişti mi kadın kollarını

Kadın ellerini biçimli gergin tutan

İnsanın su başı rahim

kelime yorgun

Gece soldu çan

Çan ve çayır

Suçsuz çocuklara koridor

Yapraklar balık pulu

Balıkçılar pul pul

Yalnızca bakışlarını kırıyorlar

Dokununca

Çatılarda kırışlerde serin dubalarda" (Meç, s. 75).

"Avucunda kına yerine horoz devriyesi

Dilimin tehlikelerini azarla

Bu limeler oraya çıkmaz

Açılmasın diye insan torbası

Aşk ne korkunç ne kadar korkunç oluklar uzun" (Açlık Türküsü, s. 91).

Bu örneklerde de görüleceği üzere (ki örnekleri çoğaltmak mümkün) Cahit Zarifoğlu, İkinci Yeni şairleri gibi anlamı çok zaman örten, gerçeküstücülerin "otomatik yazı" ilkesine uygun

şairler kaleme almıştır. Bu şiirlerde kelimeler yer değiştirmiş, kelimelere farklı ekler getirilerek çetrefilli, anlaşılması güç mısralar kurulmuştur. Bazen anlamsız diyebileceğimiz belki de sadece şairi için bir anlam ifade eden şiirler yazılmıştır.

Sözcüksel Delişme (Sapmalar)/ Aykırılıklar

İkinci Yeni şairleri kelime odaklı şiir yazarlar. Dili deformasyona uğratmaya da kelimedenden başlarlar. Çeşitli çağrışımlar uyandırmak amacıyla Türkçede olmayan yeni ve alışılmadık kelimeler türetirler. Kimi zaman da kelimelere yeni anlamlar yüklerler. Cahit Zarifoğlu'nun şiirlerinde bu bahsettiğimiz kelime türetme ve yeniden anlamlandırma da görülür.

"taş et

ot mu yoksa

taşetot" (Taş Gemi, s. 21)

"**gizlenik** adamında bir kadın" (Çocuğan, s. 40)

"sürdürür **çocuğan** çağında" (Çocuğan, s. 41)

"utangaç ve **yenilgen**" (Delikanlılar, s. 48)

"**Taş**ırlarınıza bunun için

hem kendim binmiyorum" (Meç, s. 80)

"kaygı bağırdı **gözevlerimde**" (Ağartı, s. 81)

"bu arada **gelinmeler**" (Ağartı, s. 81)

"rüzgarla soğuyan alna **sançılır**" (Şan, s. 103)

"Kendi içlerine ummana **sançılıp** boğulmaya koyulan" (Şan, s. 105)

"Uyku yansın yürek **meçburlansın**" (Şan, s. 105)

"-Yönelememiş **önele Miş**" (Ben Dirimle Doğrulurken, s. 146)

"Yine de **ana'vâzın** duymasam hiç uyanmam" (Yedi Güzel Adam, s. 123)

"Yanıldım **avrupalanmakla** çün bizde" (...Ve Çocuğun Uyanışı Böyle Başladı, s. 193)

Alışılmadık Bağdaştırmalar

İkinci Yeni şairleri dilin bütün imkânlarını kullanarak çağrışımı zenginleştirmek, anlatımı güçlendirmek maksadıyla bağdaştırmalara başvurur. Duygu ve düşünceler daha çarpıcı şekilde okuyucuya ulaştırılmak için akıl dışı, gerçekliği değiştiren, şaşırtıcı alışılmadık bağdaştırmalar kullanılır. Gerçeküstücü bir tavırla aklın denetiminden uzaklaşmak ve var olan imgelemi yerle bir ederek duyuları alışılmadık şekilde harmanlamaya çalışmışlardır. Alışılmadık bağdaştırmalar İkinci Yeni şairlerince sıklıkla kullanılır. Türkçenin sınırları

zorlanmış ve yeni bir anlatım yolu açılmıştır. Cahit Zarifoğlu da şiirlerinde alışılmadık bağdaştırmalara çokça yer verir.

"sakal gibi el içen" (Saç, s. 18)

"beynelmilel bir sabah seli" (Açık Açık Çağırır Aşkını, s. 33)

"saati yalvarır hızla" (Orası Neresi Burası Bir Adam, s. 34)

"gecikmiş bir deniz feneri" (Orası Neresi Burası Bir Adam, s. 34)

"bir hasta gibi ağrıyorsun" (Sevmek de Yorulur, s. 36)

"kavak zürafası" (Sevmek de Yorulur, s. 37)

"Kıvırcık göğüsleriyle eğildiler" (Can Eriği İlk İz, s. 39)

"Pembe duruşuna horoz rengi öpücüklerle" (Can Eriği İlk İz, s. 39)

"telaşsız saçlarının" (Otahı, s. 45)

"yorgun bir masal uzakta kaybolur" (Açlık Türküsü, s. 95)

"ellerim yırtık saçlarında" (Toprak, s. 72)

Dil üzerinde bu denli kafa yormuş, dile yeni form verme çabası içerisinde olmuş İkinci Yeni şairleri, tabii olarak yazınsal farklılıklar da sergilemişlerdir. Mısra başlarının küçük harfle başlaması, özel isimleri küçük yazma, cins isimleri özel isimmiş gibi büyük yazma, mısraları bir nesir cümlesi gibi kurgulama ve mısra ortasında nokta kullanmak, noktalama işaretlerini gözardı etmek, biçimsel olarak farklı şiirler yazmak gibi bir takım tavır ve tutumlar sadece İkinci Yeni şiirine mal edilemeyeceğinden bunları örnekleme ihtiyacı duymadık. Yukarıda saydığımız unsurların hemen hemen hepsine Cahit Zarifoğlu'nun şiirlerinde de rastlamak mümkün.

Sonuç

İkinci Yeni şairlerinin gerçeküstücü, kapalı, imge yüklü, anlamsız, kelime odaklı, soyut şiirler yazarak Türk şiirine yeni bir soluk, yeni bir imkân getirdiği su götürmez bir gerçektir. Cahit Zarifoğlu da Türk şiirinde, neslinin şairleri gibi bu yeni soluğu takip etmiş kendi üslubunca yeni ses olmuştur. Buraya kadar örneklerini verdiğimiz dil karşısındaki tutumu ile Cahit Zarifoğlu, İkinci Yeni şiirinin devamı niteliğinde şiirler yazmıştır.

Kaynakça

- Bezirci, A.(1974). *2. yeni olayı*. İstanbul: Tel Yayınları.
- Kaplan, R. (1981). *Şiirimizde ikinci yeni hareketi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Kara, Ö.T. (2013). Türkçe'nin kuralları dışına çıkan bir topluluk: ikinci yeniciler. *Tarih Okulu Dergisi*, 15, 451-480.
- Karaburgu, O. (2013). Şiir dilinde 'sapma/delişme' üzerine.... *Şiir Vakti*, 4, 15-19.
- Karaca, A. (2010). *İkinci yeni poetikası*. 2.b., Ankara: Hece Yayınları.
- Süreya, C. (1992). *Folklor şiire düşman*. İstanbul: Can Yayınları.
- Süreya, C. (2002). *Şiirin labirentinde*. (Konuşan: Tuğrul Tanyol). *Güvercin Curnatası*. İstanbul: YKY.

Extended Abstract

The Second New Movement, which is one of the breaking points in Turkish poetry, has torn down poetic perception and mentality, which existed until its appearance. It prefers a close, abstruse, abstract and frequently irrational utterance. The Second New Poetry emerged neither by gathering around a journal nor by publishing a declaration. The Second new followers are perceived as a group after their naming by Muzaffer Erdost. In fact they are individuals with different political tendencies living in different cities unaware of each other. The point connecting them to each other by an invisible tie undoubtedly is the fact that they are influenced by the conditions of the period and the art movements of the era along similar lines as well as their ideas that Turkish poetry ever after was in the need of a new wording. Turkish poetry had to change shell in terms of both contents and language and this change had to start with language. Therefore the Second New poets introduced a new movement starting with language. This movement is natural result of needs and the era. They have a similar way of thinking despite the fact that they don't have a written manifest. The Second New poets could be classified under three groups with regard to their views on language. Ece Ayhan is in the first group. Ayhan states that her aim is not to raze the language to the ground, but that she is the authority, who keeps the language alive but was created by and continues to exist with this language. She attempts to demolish the language of the authority with a Dadaist attitude. İlhan Berk and Edip Cansever are in the second group. İlhan Berk has no objective of demolishing the authority. He attempts to reach the zero point of language by conducting linguistic experiments. He takes language as a goal and endeavors to write the poem of language. He states that words do not have meanings but they only have usages. He puts Letrist trials to test. The closest poet to İlhan Berk is Edip Cansever. Sezai Karakoç, Cemal Süreya and Turgut Uyar are in the third group. It is observed that these three poets preserve semantic structure. Their principal goal is to shake the accustomed reality. Sezai Karakoç attempts to reach out to the metaphysical by the aid of a new language. Cemal Süreya shakes the accustomed way of perception by twists, changes of tone and capricious. On the other hand Turgut Uyar spoils the language but preserves the meaning as he is not after coincidental poetry while spoiling the language. These three poets take a more midway in the matter of language deformation. However, the language they use is not the poetical language used by their predecessors. Cahit Zarifoğlu displays an attitude close to Ece Ayhan in his early poems whereas he is closer to line of Sezai Karakoç, Cemal Süreya and Turgut Uyar in his later poems in terms of language, image and semantics. Therefore the Second New movement has

leading agents as well as young followers, who wrote in the sphere of the Second New in later periods. Cahit Zarifoğlu is one of them. Poetry of Cahit Zarifoğlu has been classified as the continuation of the line of Sezai Karakoç and as a close, abstract and abstruse poetry loaded with images from the beginning. In this work the intersection points of the Second New poetry with Cahit Zarifoğlu's poetry is identified and is attempted to display the visibility of the distinctive features of the Second New poetry in Zarifoğlu's poetry by the aid of examples from his poems.